

ZGROMADZENIA ŚWIATOWE

WSPÓLNOTY ŻYCIA CHRZEŚCJAŃSKIEGO

1967 - 2023

(opracowanie najważniejszych treści
dokumentów końcowych
na Seminarium dla animatorów 2016,
uzupełnienie 2023)

Warszawa - Łódź 2023

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

Spis treści

AKCENTY I REKOMENDACJE W HISTORII ZGROMADZEŃ OGÓLNYCH WŻCh	2
IV Zgromadzenie Ogólne 1967, RZYM, Włochy	2
V Zgromadzenie Ogólne, 1970, SANTO DOMINGO, Dominikana	2
VI Zgromadzenie Ogólne 1973, AUGSBURG, Niemcy	4
VII Zgromadzenie Ogólne 1976, MANILA, Filipiny	4
VIII Zgromadzenie Ogólne 1979, RZYM, Włochy	5
IX Zgromadzenie Ogólne 1982, PROVIDENCE, USA	7
X Zgromadzenie Ogólne 1986, LOYOLA, Hiszpania	9
XI Zgromadzenie Ogólne 1990, GUADALAJARA, Meksyk	11
XII Zgromadzenie Ogólne 1994, HONG KONG (ChRL)	12
XIII Zgromadzenie Ogólne 1998, ITAICI, Brazylia	13
XIV Zgromadzenie Ogólne 2003, NAIROBI, Kenia	16
XV Zgromadzenie Ogólne 2008, FATIMA, Portugalia	18
XVI Zgromadzenie Ogólne 2013, BEJRUT, Liban	21
XVII Zgromadzenie Ogólne 2018, BUENOS AIRES, Argentyna	23
XVIII Zgromadzenie Ogólne 2023, AMIENS, Francja	25
NAJWAŻNIEJSZE DOKUMENTY ŚWIATOWEJ WŻCh	27
PORÓWNANIE TREŚCI ZASAD OGÓLNYCH: 1971 RZYM i 1990 GUADALAJARA	28

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

ROK I MIEJSCE	AKCENTY I REKOMENDACJE W HISTORII ZGROMADZEŃ OGÓLNYCH WŻCh
<p align="center">IV Zgromadzenie Ogólne 1967, RZYM, Włochy</p> <p align="center">PRZYJĘCIE NOWEJ NAZWY:</p> <p align="center">ŚWIATOWA FEDERACJA WSPÓLNOT ŻYCIA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO</p> <p align="center">NOWE ZASADY OGÓLNE</p>	<p align="center"><u>WSPÓLNOTA</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Odnowa Sodalicii Mariańskich zostaje rozszerzona na wszystkie wspólnoty w świecie – powrót do źródeł duchowości (zwrócenie uwagi na pierwotne powołanie w Kościele, ale już w duchu Soboru Watykańskiego II). Zatwierdzenie programu aggiornamento (uwspółcześnienia) z okazji 400 – lecia wspólnot. 2. Uchwalone wcześniej Zasady Ogólne i uzupełnione o postanowienia Soboru Watykańskiego II, zostają przyjęte jako obowiązujące (na razie na okres próbny). 3. Przyjęcie nowej nazwy Światowa Federacja „Wspólnot Życia Chrześcijańskiego” (WŻCh), CVX, jako kontynuatorki Sodalicii, a jednocześnie otwarcie się na to, co nowego w przyszłości. <p align="center"><u>APOSTOLSTWO</u></p> <p>Postanowienie podjęcia konkretnych działań, by skończyć z ubóstwem i niesprawiedliwością na świecie w duchu encykliki <i>Populorum Progressio</i> (<i>O popieraniu rozwoju ludów</i>) Papieża Pawła VI, napisanej po Soborze Watykańskim II (1967).</p> <p align="center"><u>WŻCh W JEDNOŚCI Z KOŚCIOŁEM</u></p> <p>Zauważenie, że zmniejsza się dyrektywna rola jezuitów, którzy mają być raczej źródłem inspiracji (dla wspólnoty).</p> <p align="center"><u>MARYJA</u></p> <p>Papież Paweł VI zatwierdza ZO Światowej Federacji WŻCh 25 marca 1968 w Rzymie, w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego.</p>
<p>V Zgromadzenie Ogólne, 1970, SANTO DOMINGO, Dominikana</p> <p align="center">PODJĘCIE TEMATU KRYZYSU I NOWYCH WYZWAŃ WOBEĆ WSPÓLNOTY</p> <p>Burzliwe zgromadzenie, które samo przechodzi przez kryzys (m.in. cztery wspólnoty opuszczają światową federację), nie zrealizowało ono zaplanowanego programu.</p>	<p align="center"><u>WSPÓLNOTA</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rozważanie wad i zalet Zasad Ogólnych i rozpoznanie, że są one nadal obowiązujące i postanowienie kroczenia dalej drogą odnowy. 2. Zachęcanie do adaptacji ZO, szczególnie w krajach o różnorodnej kulturze i duchowym dziedzictwie. 3. Rewizja nie tylko języka i kilku norm, ale także kształtu ZO i Statutów. 4. Wzrastająca świadomość ważności wspólnoty i tego, że tworzymy jedną wielką wspólnotę osób z rozwijającą się odpowiedzialnością i miłością do siebie nawzajem, by stawić czoła ubóstwu i niesprawiedliwości dotyczących naszych członków.

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

Jednak Asystent Światowej WŻCh, o. Paulussen SJ rozpoznaje, że przeżywany podział jest jednocześnie zaproszeniem.

5. Wzrastające kontakty między członkami WŻCh na wszystkich poziomach przez korespondencję, wizyty, wymianę publikacji, coroczne raporty i informacje o konkretnych doświadczeniach i technikach, szczególnie dotyczących formacji.
6. Kontakty między WŻCh z krajów bogatych i ubogich; postanowienie zorganizowania stypendiów lub grantów, aby umożliwić członkom WŻCh studiowanie, pracę oraz uczestnictwo we wspólnocie WŻCh w innych krajach.
7. Reorganizacja dwóch publikacji Sekretariatu w Rzymie: *Progressio* i *Biuletynu Światowego*, aby lepiej służyć WŻCh w dzisiejszych czasach.

APOSTOLSTWO

1. Słuchanie z prostotą wszystkich, którzy są pozbawieni podstawowych ludzkich praw w świecie i w WŻCh.
2. Rozwój naszej dobrowolnej wspólnej misji, by lepiej służyć na rzecz sprawiedliwości i pokoju.
3. Korzystanie ze wszystkich obywatelskich, wspólnotowych i politycznych struktur, aby walczyć na rzecz sprawiedliwości i pokoju.

FORMACJA

1. Wskazanie na konieczność uczestniczenia we wspólnotowych, jak również indywidualnych rekolekcjach oraz na wprowadzanie nowych członków w ĆD w taki sposób, żeby mogli rozpoznać swoje miejsce w WŻCh.
2. Wzmocnienie naszej wiary i miłości do Słowa Wcielonego, uczestnictwa w Eucharystii, korzystania z Pisma Świętego (akcent na pogłębianie wiedzy biblijnej i teologicznej).

WŻCH W JEDNOŚCI Z KOŚCIOŁEM. ROLA ŚWIECKICH

1. Nowe zrozumienie charakterystycznej roli ĆD w WŻCh oraz istoty tekstu ĆD we współpracy z jezuitami.
2. Lepsze zrozumienie niezależności i odpowiedzialności świeckich, wywodzące się z dekretów Soboru Watykańskiego II, zapisane w ZO i Statutach Federacji Światowej.

MARYJA

Oddawanie czci Matce Bożej i wzorowanie się na przykładzie Jej życia.

.....
31 maja 1971 roku: Stolica Apostolska zatwierdza ostatecznie Zasady Ogólne na 3 lata (w tym czasie mają być poddane wypróbowaniu, doświadczeniu - „ad experimentum”).

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

<p>VI Zgromadzenie Ogólne 1973, AUGSBURG, Niemcy</p> <p style="text-align: center;">„WŻCh: WSPÓLNOTA W SŁUŻBIE WYZWOLENIA WSZYSTKICH LUDZI”</p>	<p style="text-align: center;"><u>WSPÓLNOTA</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Życie wspólnotowe ma być świadectwem życia ubogiego, prostego, wyrażającego naszą rolę prorocką, w którym dzielenie i wzajemna pomoc obejmuje całą wspólnotę, jak również ubogich.2. Wzajemna pomoc w życiu wg ZO, by dawać świadectwo życia z Chrystusem pokornym i ubogim.3. Pisanie historii WŻCh z młodymi i dla młodych. <p style="text-align: center;"><u>APOSTOLSTWO</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Otwarcie na świat przez obecność, działanie i współpracę ze wszystkimi ludźmi dobrej woli. Zaangażowanie w organizacje i inicjatywy świeckie, solidarność z bardzo ubogimi i uciskanymi. Oddziaływanie raczej na przyczyny niż na skutki.2. Zwrócenie uwagi na ludzi młodych, przez obecność wśród nich.3. Różne sposoby rozpowszechniania nauczania Kościoła, w tym nauczania konferencji Episkopatów. Zaangażowanie się w pracę na rzecz jedności – ekumenizm. <p style="text-align: center;"><u>FORMACJA</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Formacja w WŻCh powinna być ukierunkowana na ludzi odpowiedzialnych, zakorzeniona w Ćwiczeniach Duchowych i kulturze poszczególnych krajów; dynamika ĆD ma być zintegrowana z różnymi aspektami życia.2. Przygotowanie zespołów świeckich i jezuitów do prowadzenia osobistego kierownictwa duchowego.3. Stosowanie osobistego i wspólnotowego rozeznawania w celu ustalania priorytetów i metod działania z uwzględnieniem kierunków duszpasterskich Kościoła.
<p>VII Zgromadzenie Ogólne 1976, MANILA, Filipiny</p> <p style="text-align: center;">"UBODZY RAZEM Z CHRYSYSEM, BY LEPIEJ SŁUŻYĆ"</p>	<p style="text-align: center;"><u>WSPÓLNOTA</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Podejmowanie nieustannych wyzwań dotyczących życia w prostocie.2. Wymiana osób między krajami, nawiązywanie relacji „bliźniaczych”.3. Mocny akcent na publikacje <i>Progressio i Projects</i>: wymiana periodyków narodowych, spotkania międzynarodowe w celu wymiany informacji na temat konkretnych sytuacji i metodologii podejmowanych działań.

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

	<p style="text-align: center;"><u>APOSTOLSTWO</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Wyrażna opcja „na rzecz ubogich” w naszym życiu i w naszym apostołacie: służba „z” i „dla” ubogich, praca WŻCh na rzecz organizacji pracujących z ubogimi, by bardziej naśladować Jezusa ubogiego.2. Praca na rzecz inkulturacji Ewangelii.3. Ustalanie priorytetów apostołskich metodą rozeznawania. <p style="text-align: center;"><u>FORMACJA</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Życie w oparciu o Ćwiczenia Duchowe.2. Nacisk na świadectwo życia osobistego, które wyraża godność osoby ludzkiej, integrację z Ewangelią i duchem ĆD. Prostota stylu życia.3. Szczególna uwaga na formację liderów.4. Formacja dla przewodników duchowych (duchownych i świeckich).5. Akcent w formacji z uwzględnieniem wymiaru społeczno – politycznego. <p style="text-align: center;"><u>WŻCh W JEDNOŚCI Z KOŚCIOŁEM</u></p> <p>Wyrażenie pragnienia, by Federacja WŻCh miała znaczący głos wobec hierarchii kościelnej (współpraca), a także by była reprezentowana w ONZ, jako organizacja pozarządowa.</p>
<p>VIII Zgromadzenie Ogólne 1979, Rzym, Włochy</p> <p style="text-align: center;">„W SŁUŻBIE JEDNEMU ŚWIATU”</p> <p>(w kierunku jednej wspólnoty światowej)</p>	<p style="text-align: center;"><u>WSPÓLNOTA, APOSTOLSTWO, FORMACJA, JEDNOŚĆ Z KOŚCIOŁEM</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Poszukiwanie odpowiedzi od strony duchowej, czy mamy stawać się wspólnotą światową?<ul style="list-style-type: none">➤ Część delegatów poczuła, że powiedzenie „tak” wspólnocie światowej było powiedzeniem „tak” wołaniu Boga. Dlatego powiedzenie „tak” rozeznali oni jako Jego wolę. Różne obrazy ilustrowały to wołanie. Sam Bóg, jedność w Trójcy jest wspólnotą i życie chrześcijańskie jest wejściem do tej wspólnoty. Chrystus dzielił nasze człowieczeństwo, ludzka wspólnota w Nim ma udział w życiu Boskiej wspólnoty. Także modlitwa Chrystusa, aby Jego wyznawcy byli jedno, tak jak On i Ojciec są jedno. Jako znak tej jedności On daje się nam w Eucharystii. Przez Ducha swego wylanego na wyznawców w Dniu Pięćdziesiątnicy, On nadal

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

	<p>kontynuuje jednocześnie swoich wyznawców. Dlatego, przed Bogiem to nie jest federacja, tylko wspólnota. Powiedzenie „tak” wspólnocie pokazuje, że Pan jest skuteczny w świecie: wiara zwycięża egoizm.</p> <ul style="list-style-type: none">➤ Wspólnota bardziej niż federacja akcentuje charakter osobowy nad prawnym i strukturalnym.➤ Doświadczenie większej jedności i siły poprzez możliwość praktycznego rozeznania na poziomie światowym, co mogłoby stanowić świadectwo jedności wobec świata.➤ Przekonanie, że przez akceptację wspólnoty światowej byłby zaznaczony światowy, a nie jedynie lokalny charakter WŻCh i byłaby większa identyfikacja z zadaniami światowej wspólnoty, aby służyć jednemu światu.➤ Światowa wspólnota byłaby wyzwaniem dla ludzi młodych.➤ Jedna wspólnota światowa miałaby większą możliwość praktycznego rozeznawania i podejmowania problemów w świecie rozdartym przez lokalne wojny, zatowizowane interesy i niesprawiedliwość. Mogłaby świadczyć o możliwości i pilnej potrzebie jedności, której domaga się Ewangelia.➤ Papież Jan Paweł II w odniesieniu do ZO wyraził atrakcyjność takiej wspólnoty światowej. Jest to także jedno z jasnych założeń encykliki <i>Redemptor hominis</i>. <p>2. Głosowanie. Zdecydowana większość delegatów była „za” jedną wspólnotą światową. Chociaż były pewne obawy i zastrzeżenia, to jednak po głosowaniu była radość i refleksja.</p> <p>3. Niektóre postulaty po głosowaniu:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ Położyć większy akcent na korzystanie z CD w formacji.➤ Dla rozwoju wspólnoty światowej modlitwa powinna być częścią każdego spotkania. Światowy Dzień WŻCh powinien służyć modlitwie za wspólnotę światową.➤ Członkowie powinni żyć w ciągłej postawie słuchania.➤ Powinna być wspólna polityka finansowa, odpowiedzialność finansowa za całą wspólnotę.➤ Kierunek na biednych (stosowanie analizy społecznej do rozeznawania).➤ Liderowanie musi być rozumiane jako służba.
--	--

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

	<p>➤ Przekonanie, że świecki charakter duchowości WŻCh mogłyby być promowany przez wyrazistość ról świeckich i duchownych, co poprawiłoby formację świeckich. W rozeznawaniu i wprowadzaniu decyzji w życie Wspólnoty Światowej świeccy powinni reprezentować świeckich.</p>
<p>IX Zgromadzenie Ogólne 1982, PROVIDENCE, USA</p> <p align="center">„WEZWANIE DO BYCIA JEDNĄ WSPÓLNOTĄ ŚWIATOWĄ”</p> <p align="center"><i>(powtórka ignacjańska)</i></p> <p align="center">„...I czegoż żąda Pan od ciebie: jeśli nie pełnienia sprawiedliwości, umiłowania życzliwości i pokornego obcowania z Bogiem twoim?” (Mi 6,8).</p>	<p align="center"><u>WSPÓLNOTA</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Powtórka ignacjańska – poszukiwanie potwierdzenia łaski ze Zgromadzenia Ogólnego w Rzymie w 1979 r. W powtórnym głosowaniu na temat: <i>czy mamy być wspólnotą światową</i> - zdecydowana większość była „za”, były tylko 2 głosy wstrzymujące się. 2. Zacieśnianie więzi we wspólnocie światowej. Postawienie na: przyjaźń – wspólnotę – dzielenie, czyli „koinonię” (bliską więź, wewnętrzną relację między osobami, jedność życia, a także na braterstwo, wspólnotę, przyjaźń). Więź przyjaźni niesie ze sobą dzielenie, wzajemną mobilizację, dary duchowe i dobra. Objawia się w braterskiej drodze życia i hojności oraz w zapomnieniu o sobie, jako przeciwieństwo egoizmu. Dzielenie to może przybierać formy podejmowania różnych przedsięwzięć. Wspólnota wzrasta przez „wewnętrzne rozumienie i smakowanie” (ĆD 2), a także przez udział w Eucharystii i rozprzestrzenianie się w świecie. 3. Nawiazywanie kontaktów i koordynacja zasobami WŻCh w różnych krajach oraz z kontakty z innymi apostołskimi ruchami świeckimi. Jednocześnie świeckich grup apostołskich może stać się niezwykle skutecznym narzędziem działania. 4. Wymiana informacji z zastosowaniem zasady praesupponendum (ocalenia wypowiedzi bliźniego). Kontakty z członkami Światowej RW i coroczna informacja od wspólnot krajowych. Szersza dystrybucja „Progressio”. 5. Akcent na młodych w WŻCh – przyjęcie dwóch młodych osób do Światowej Rady Wykonawczej - ExCo. 6. Zgromadzenia mają odbywać się co 4 lata <p align="center"><u>APOSTOLSTWO</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Światowa wspólnota zrozumiała służbę „magis” jako bardziej intensywny wymiar ewangelizacji w duchu Soboru Watykańskiego II: głoszenie wiary obojętnym, przywracanie do Kościoła tych, którzy są oddzieleni lub żywią urazę, zmaganie się o sprawiedliwość, zmiana mentalności i struktur społeczeństwa konsumpcyjnego, ekumenizm, inkulturacja, dążenie w kierunku stwarzania lepszych warunków dla społeczności zbudowanej na wolności religijnej i obywatelskiej, na sprawiedliwości, miłosierdziu i miłości. 2. Wezwanie do większej jedności w podejmowaniu misji, którą Bóg, za pośrednictwem Kościoła, stara się nam powierzyć (encyklika <i>Laborem exercens. O pracy ludzkiej</i>, Jan Paweł II). 3. Nacisk na misję w celu wzmocnienia ducha WŻCh i przyciągnięcia nowych członków.

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

FORMACJA

1. ĆD inspirują do „magis” i „lepszego służby” w dziedzinie formacji. ĆD, zarówno jako doświadczenie rekolekcyjne, jak i pedagogika duchowa, są szczególnym sposobem bardziej intensywnego życia w Chrystusie.
2. **Dokument Survey: Kierunki procesu formacji** (polskie tłumaczenie: „**Program procesu formacji we Wspólnotach Życia Chrześcijańskiego**”) jako owoc Zgromadzenia.
3. Członkowie mają żyć łaską Zgromadzenia, którego myślą przewodnią były słowa: „...I czegoż żąda Pan od ciebie: jeśli nie pełnienia sprawiedliwości, umiłowania życzliwości i pokornego obcowania z Bogiem twoim?” (Mi 6,8).

WŻCH W JEDNOŚCI Z KOŚCIOŁEM

1. Towarzystwo Jezusowe (TJ - jezuiti) i WŻCh są dwoma odrębnymi stowarzyszeniami; nie ma zależności instytucjonalnej. Wspólnoty WŻCh nie są III zakonem jezuitów - to grupy ludzi świeckich, a TJ jest kapłańskim, religijnym zakonem.
2. Przypomnienie, że o. Leunis SJ nie był twórcą Kongregacji, bo ich źródło jest w grupach osób świeckich uformowanych przez Ignacego i pierwszych towarzyszy. To jest gwarancją ignacjańskiego charakteru Kongregacji, a potem WŻCh.
3. Nie będąc III zakonem jezuitów, grupy te pracowały w ścisłej łączności z nimi. Były inspirowane tym samym duchem św. Ignacego i jego towarzyszy. Wspólnie podejmowały dzieła, pomagały sobie nawzajem i wspierały się.
4. W duchowości WŻCh zwracamy uwagę na **główne kryteria formacji i misji (ujęte w ĆD i Konstytucjach TJ)**:
 - szukanie dobra powszechnego
 - największe potrzeby
 - Chrystus w centrum wyboru
 - wyraźna i solidna formacja
 - otwarcie na misję
 - wierność i miłość do Kościoła hierarchicznego
5. Respektowanie specyfiki danego regionu bądź kraju będzie wymagało od wszystkich większej dyspozycyjności - w ramach świeckiego powołania i jego podstawowych obowiązków (realizacja papieskiej encykliki *Laborem exercens*).

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

	<p align="center"><u>MARYJA</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rozprzestrzenianie kultu miłości do Najświętszej Dziewicy i głębszego zawierzenia Jej, zgodnie z wytycznymi CD i Soboru Watykańskiego II. WŻCh pragnie pogłębić, bardziej ożywić i uwidocznic rolę Maryi. 2. Sugestia, że w duchowości WŻCh nabożeństwo do Matki Bożej zawsze będzie naznaczone oddaniem Bogu, jak również spełnieniem misji Chrystusa w dzisiejszym Kościele. 3. Głębsze życie w jedności z Naszą Panią będzie pobudzać do lepszych działań w zakresie naszej misji budowania Królestwa z Chrystusem. W Maryi, ubogiej i uległej Duchowi Świętemu, harmonijnie i efektywnie ucieleśniają się wartości, które chcemy ogłosić światu: wierność Ojcu, oddanie Chrystusowi i Jego misji, życie rodzinne, godność pracy, spokój i prostota stylu życia, miłość i poświęcenie dla Kościoła. 4. Zawierzenie się Chrystusowi i Maryi w Kościele – „Oto Ja jestem z wami” (Mt 28, 20). Delegaci sami doświadczali bardzo głębokiego zawierzenia się Maryi. 5. W dniu wyjazdu z Providence wielu delegatów przekazało sobie nawzajem prezenty. Najbardziej popularnym podarunkiem był obraz lub medalik Naszej Pani. WŻCh nie posiada jednego wspólnego obrazu Maryi. Każda grupa przekazała innym swój własny wizerunek Matki Bożej.
<p>X Zgromadzenie Ogólne 1986, LOYOLA, Hiszpania</p> <p align="center">WSPÓLNOTA DLA MISJI</p> <p align="center">„POŚLANI W MISJI W JEDNOŚCI Z CHRYSYTEM UBOGIM I POKORNYM NAŚLADUJĄC MARYJĘ”</p>	<p align="center"><u>MARYJA</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Fragmenty konferencji o. Petera Hansa Kolvenbacha SJ, Generała jezuitów, asystenta Światowej WŻCh: <ul style="list-style-type: none"> - Maryja jest w imieniu swego Pana kobietą dla innych, nie tylko dla siebie. Dzięki spotkaniu z Matką Bożą w samym środku grzesznej historii, Ignacy prowadzi nas do odkrycia naszej misji jako WŻCh w budowaniu Królestwa Bożego, Królestwa łaski i życia. - Ignacy zaprasza nas do kontemplowania cnót Matki Bożej. CD zmierzają do pośrednictwa w niesieniu Chrystusa ludziom i prowadzeniu ich do Chrystusa. Ignacy uczy on nas jak wejść w rozmowę z Jej Synem i zrozumieć, jak powiedzieć „tak” Bogu Ojcu. Dynamizm WŻCh jest naznaczony zawsze radykalnym charakterem „tak” (jak u Maryi). Ten radykalizm pobudza WŻCh, naśladowując przykład Matki Bożej, by nie znała nic poza Ewangelią i to całą Ewangelią. Mamy również naśladować wierność i ewangeliczną cierpliwość Maryi, by pomagać duszom w stawaniu się tym, czym każdy jest – bratem lub siostrą Jezusa i nosicielem Ducha, pośrednikiem Życia. Ta cierpliwość ma swoje źródło w wielkiej pokorze Maryi, którą jest umiłowanie powierzonej służby, „większej służby” – pełnienia apostołskiej misji w warunkach, które są beznadziejne, niewdzięczne i pełne konfliktów. Ignacy podkreśla postugę bycia pocieszycielem w każdym spotkaniu

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

z drugim człowiekiem (tak jak pocieszana była Matka Boża w spotkaniu z Jezusem Zmartwychwstałym), by pomnażać wiarę, nadzieję i miłość.

WSPÓLNOTA

1. Zdaliśmy sobie sprawę, że nie możemy być wierni naszej misji bez usytuowania jej w kontekście naszej wspólnoty, w poczuciu, że wysłana na tę misję jest cała wspólnota zjednoczona w umyśle i sercu.
2. W celu promocji sieci wzajemnej pomocy dla formacji na szczeblu regionalnym – należy zwrócić uwagę na organizację, koordynację i komunikację.
3. „Bliźniactwo” (bliźniacze wspólnoty z różnych krajów) jako uprzywilejowany środek rozwoju komunikacji i solidarności.

APOSTOLSTWO

1. Słowa o. Petera Hansa Kolvenbacha SJ do WŻCh (fragmenty):
 - „WŻCh pragną być ciałem dla Ducha, wyruszać z misją, wcielić Ewangelię w życie, by błogosławieństwa stały się rzeczywistością dla tych, którzy są ubodzy, cierpią, poszukują sprawiedliwości i pokoju, i płaczą. Nazywać grzechem i zwalczać to, co jest nieludzkie”
 - „Społeczeństwo, dzięki łasce misji, jaką Bóg nam powierza, może stać się bardziej ludzkie, sprawiedliwe i pełne pokoju. Jesteśmy członkami jednej wspólnoty ludzkiej i w takim stopniu nimi jesteśmy, na ile jesteśmy złączeni odpowiedzialnością za jej historię zbawienia lub za jej zagładę”.
2. Rozwój społecznej świadomości i przeciwdziałania niesprawiedliwości, stworzenie (wdrożenie) programów przeciwdziałania niesprawiedliwości i sposobów wyrażania solidarności z tymi, którzy żyją w sytuacjach terroru i zagrożenia.
3. Nasza uwaga zwrócona na: rodzinę, młodzież oraz na VII Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne Synodu Biskupów w 1987 r. („Powołanie i misja świeckich w Kościele i w świecie 20 lat po Soborze Watykańskim II”).

FORMACJA

1. Otrzymaliśmy potwierdzenie naszej wyjątkowości, które ma swoje źródło w CD św. Ignacego.
2. Analiza społeczna jako sposób dla zapewnienia korelacji między rzeczywistościami, w których żyjemy, a odpowiedziami, które dajemy. Ta analiza powinna być pogłębiona przez Ewangelię i dynamikę CD (w procesie rozeznawania).
.....
Rzym, 1986, „Różne funkcje w WŻCh”- dodatek do Survey, opublikowany przez Światową WŻCh

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

XI Zgromadzenie Ogólne
1990, GUADALAJARA, Meksyk

**„WŻCh W SŁUŻBIE
KRÓLESTWU”**

**(ABY IŚĆ
I PRZYNOŚIĆ OWOC)**

„...Ja was wybrałem
i przeznaczyłem was na to,
abyście szli i owoc przynosili,
i by owoc wasz trwał”
(J 15, 16).

WSPÓLNOTA

1. Łaska tego Zgromadzenia Ogólnego: „Doświadczając łaski poznania samych siebie i poruszeni pragnieniem służenia z Chrystusem w pracy na rzecz Królestwa, jesteśmy utwierdzeni w tym (po)wołaniu... Równocześnie uświadomiliśmy sobie, że dalej potrzebujemy większej jedności i duchowej wolności jako wspólnota uczniów”.
2. **Zgromadzenie poprawiło i zatwierdziło Zasady Ogólne i Normy Ogólne Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego.**
3. Zwrócenie uwagi na:
 - rozwój silniejszych więzi poprzez bycie obecnym we wzajemnych doświadczeniach
 - sprawy finansów WŻCh i pozyskiwanie źródeł
 - na wzajemną komunikację

.....
**Dnia 3 grudnia 1990 roku, w święto św. Franciszka Ksawerego,
Stolica Apostolska dekretem Papieskiej Rady ds. Świeckich
zatwierdza i aprobuje Zasady Ogólne WŻCh.**
.....

APOSTOLSTWO

1. Jako uczniowie jesteśmy ciałem apostołskim posłanym do przynoszenia owoców.
2. Mamy rozwijać wspólnotową misję i wzrastać w poczuciu misji w Kościele.

FORMACJA

Temat Zgromadzenia zwraca uwagę na nasze powołanie i na formację:
„...Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał” (J 15, 16).

WŻCh W JEDNOŚCI Z KOŚCIOŁEM

Kard. Eduardo Pironio, przewodniczący Papieskiej Rady ds. Świeckich przekazuje **pozdrowienia od Jana Pawła II** i zwraca uwagę na:

- konieczność i szansę powrotu do źródeł (duchowości ignacjańskiej)
- miłość do Eucharystii, do Maryi Dziewicy i do Ojca Świętego, które stanowią zawsze podstawę, fundament chrześcijański we wspólnotach
- dawanie wyraźnego świadectwa jedności w Kościele przez wspólnotę podstawową, lokalną i światową

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

	<p align="center"><u>MARYJA</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Słowa przedstawiciela Stolicy Apostolskiej do Zgromadzenia Ogólnego: „Niech miłość do Eucharystii, do Maryi Dziewicy i do Ojca Świętego, stanowi zawsze fundament chrześcijański w waszych wspólnotach”. 2. Na zakończenie Zgromadzenie powierzyło się Maryi. Uczczenie narodzenia Maryi śpiewem Magnificat w przeddzień święta Narodzenia NMP.
<p>XII Zgromadzenie Ogólne 1994, HONG KONG (ChRL)</p> <p align="center">„WŻCH WSPÓLNOTĄ W MISJI”</p> <p>„Przyszedłem rzucić ogień na ziemię i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapłonął” (Łk 12,49).</p>	<p align="center"><u>WSPÓLNOTA</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zgromadzenie zwróciło uwagę na to, że łaska, którą teraz i tutaj otrzymujemy jest świadomością bycia we wspólnocie, powołanej do bycia z Chrystusem i wysłanej przez Niego do podzielonego i cierpiącego świata. Jego Duch, który rządzi historią, inspiruje nas do odczytania znaków czasu i wcielania duchowych doświadczeń do budowania sprawiedliwości i pokoju. Musimy tym żyć, nie tylko w słowach, ale w uczynkach i w prawdzie. To jest to, czego uczy nas święty Ignacy w swoich Ćwiczeniach Duchowych – źródle i instrumencie dla naszej apostołskiej duchowości - największej łasce naszych czasów. 2. Wskazanie na: <ul style="list-style-type: none"> ➤ organizowanie spotkań regionalnych (oprócz zgromadzeń światowych) ➤ lepszą wymianę informacji między członkami (którzy reprezentują WŻCh w ONZ) a wspólnotami ➤ mniejszą częstotliwość wydawania biuletynu formacyjnego <i>Progressio</i>, a większą biuletynu informacyjnego <i>Projects</i>. ➤ Powołanie w każdej wspólnocie narodowej osoby do kontaktów z Sekretariatem Światowym. <p align="center"><u>APOSTOLSTWO</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Temat Zgromadzenia zwraca uwagę na pragnienia Jezusa i gorliwość naszego apostołstwa: „Przyszedłem rzucić ogień na ziemię i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapłonął” (Łk 12,49). 2. Rozpoznajemy obszar świata, do którego jesteśmy posłani (tak jak Maryja). 3. Doświadczyliśmy wezwania Boga do głębokiego i aktualnego nawracania się w odniesieniu do naszej misji – przejście od apostołstwa indywidualnego do apostołstwa wspólnego, zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz WŻCh. 4. Jako Wspólnota Światowa musimy bardziej zintegrować z naszym życiem i działaniem rzeczywistość społeczną wraz z jej problemami i wyzwaniem.

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

	<ol style="list-style-type: none">5. Każda wspólnota podstawowa powinna posiadać swój własny spisany program apostołski rozeznany przez grupę, który integruje działania indywidualne i wspólnotowe, i jest regularnie poddawany rewizji. Należy utworzyć takie grupy WŻCh, które rozwijałyby programy apostołskie i dokonywały corocznej oceny.6. Potrzeba współpracy zarówno pomiędzy osobami pracującymi w określonych dziedzinach, a także między instytucjami. Należy też stosować analizę społeczną, jako narzędzia oceniania misji. <p style="text-align: center;"><u>FORMACJA</u></p> <p>Nasze nawrócenie ma swoje źródło w biednym i uniżonym Chrystusie, za którym chcemy podążać i któremu chcemy służyć w ludziach biednych i pokrzywdzonych.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Formacja prewspólnot może się dokonywać poprzez działania apostołskie.2. Formacja grup młodzieżowych oparta na ĆD powinna być ukierunkowana na wybory kierunków życia.3. Potrzeba stworzenia centrów formacji oraz utworzenia centralnej biblioteki programów formacyjnych.4. Rozwijanie formacji specjalistycznej np. społeczno-politycznej i dzielenie się doświadczeniem w tej dziedzinie z innymi wspólnotami narodowymi.5. Formacja osób dających ĆD powinna obejmować wymiar społeczny.6. Formacja animatorów i wspólnot podstawowych powinna tak przebiegać, aby wspólnoty stawały się wspólnotami rozeznającymi. <p style="text-align: center;"><u>MARYJA</u></p> <p>Słowo świadectwa Rene Cortazara, uczestnika Zgromadzenia: „Dla nas takie samo znaczenie ma odpowiedzialność (podejmowana w życiu) pozornie wielka, jak i pozornie drugorzędna. Nauczyliśmy się tego od Maryi. (...) Jej „tak” zmieniło życie nas wszystkich”.</p>
<p>XIII Zgromadzenie Ogólne 1998, ITAICI, Brazylia</p> <p style="text-align: center;">„WŻCh - LISTEM CHRYSZTUSOWYM NAPISANYM PRZEZ DUCHA BOŻEGO, POŚLANYM DO DZISIEJSZEGO ŚWIATA”</p>	<p style="text-align: center;"><u>WSPÓLNOTA</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Jesteśmy wezwani, by świadczyć o Wspólnocie Światowej. Uznajemy, że naszym głównym wkładem w świat jest życie w pełni zgodne z naszym powołaniem, indywidualnym i wspólnotowym, tak jak jest ono wyrażone w Zasadach Ogólnych.2. WŻCh jest szczególnie zatroskana, by wspólnoty narodowe miały swój wkład finansowy w pokrycie wydatków na poziomie międzynarodowym.

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

APOSTOLSTWO

1. Jezus Chrystus daje nam misję. Mamy się przyłączyć do Jezusa, by przemieniać świat ku pełni Królestwa Bożego. Ofiarujemy siebie, by podążać za Jezusem i z Nim współpracować, podobnie jak Ignacy, z taką wiarą, że wystarczy nam Jego miłości i łaski.
2. Musimy uczyć się, jak mamy służyć światu, jako zaczyn, w sposób cichy i głęboki, promując i realizując sprawiedliwe relacje w rodzinie, w miejscu pracy, w życiu publicznym i kościelnym.
3. Czujemy się szczególnie powołani do życia w solidarności ze wszystkimi, poszukując prostoty życia oraz każdego dnia głębszego nawrócenia ku Bogu i dzielenia się żywym doświadczeniem Ćwiczeń Duchowych św. Ignacego (w różnych okolicznościach życia i na różny sposób).
4. Zdefiniowanie **trzech terenów naszej misji** w kontekście dzisiejszego świata

I. Chrystus i rzeczywistość społeczna (Mamy mieć czynny udział w strukturach ekonomicznych, politycznych i społecznych, współpraca wewnątrz WŻCh).

II. Chrystus i kultura (Wezwani jesteśmy, by trudzić się jak prorocy, którzy promują wzrost wszystkiego, co dobre, a przemieniają to, co krzywdzące w kulturach. Angażujemy się w życie jako świadkowie, wychodząc od naszego sposobu życia wspólnotowego w WŻCh, skoncentrowanego wokół dawania i przyjmowania, i staramy się przyciągnąć innych do takiego sposobu życia.)

III. Chrystus i życie codzienne (Poszukujemy lepszych form edukacji tak, aby prawdziwe wartości mogły być przez ludzi przyswajane i wprowadzane w życie. Do każdej sytuacji wnosimy umiejętność dialogu oraz nasze zaangażowanie na rzecz pojednania. W życiu codziennym naszymi priorytetami mają być: wartość każdej osoby ludzkiej, wspieranie życia rodzinnego, towarzyszenie młodym oraz integracja pracy zawodowej z życiem i wiarą).

FORMACJA

1. Od samego początku (formacji) mamy uczyć się być kontemplatywnymi w działaniu, doświadczać życia w sytuacjach wyczerpania i ubóstwa oraz promować model rozeznawania: **widzieć--ocenić--działać** w naszych programach formacyjnych.
2. **WŻCh potrzebuje pełnego doświadczenia łaski Ćwiczeń Duchowych** odczytując je w sposób głęboki, dynamiczny i pełny; rozumiejąc je jako dar i jako posługę dla Kościoła, i dla świata. ĆD inspirują nas i uzdalniają do misji, pomagają we wzroście życia chrześcijańskiego. Jako wspólnota światowa, WŻCh aktywnie wspiera wszystkich swoich

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

członków, dostarczając im źródeł i środków naszej duchowości, aby w pełni doświadczyli łaski Ćwiczeń Duchowych św. Ignacego, które dają nam dynamiczny i ciągły rozwój formacji. Ponieważ źródła ignacjańskie są zasadnicze dla naszej duchowości, pragniemy je odczytać z punktu widzenia świeckich i odpowiednio je adaptować.

3. Mamy „zająć się naszą własną formacją ku misji, aby nasza wspólnota podstawowa stawała się bardziej skutecznym narzędziem ku misji”.
4. Nie chcemy być prorokami „wypalonymi” w świecie, lecz radować się obecnością w nim Chrystusa i często do Niego wracać, by ożywić naszą więź z Panem.
5. Jednym z najważniejszych elementów naszego wkładu w dzisiejszy świat, zwłaszcza w rozwiązywanie konfliktów oraz w podejmowanie właściwych decyzji we wszystkich dziedzinach życia, jest proces rozeznawania, zdolność słuchania oraz umiejętność dialogu, którego się uczymy w naszej wspólnocie.
6. Opowiadamy się za prostym stylem życia, który nigdy nie kładzie nacisku na rzeczy, lecz zawsze na to, kim jesteśmy, czym możemy się dzielić oraz co służy osobie ludzkiej.
7. WŻCh potrzebuje skutecznych programów formacyjnych oraz animatorów uformowanych w duchu i metodzie Ćwiczeń Duchowych św. Ignacego. Mamy tworzyć zespoły formacyjne na poziomie regionalnym i światowym, które ułożą i zaproponują programy formacyjne integrując różne wymiary życia WŻCh: duchowy, wspólnotowy oraz apostolski. Szczególna pomoc jest potrzebna dla stworzenia programów, które uzdolnią członków do działań twórczych, opierających się populistycznym prądom kulturowym wszędzie tam, gdzie jest to konieczne. Mamy tworzyć programy edukacyjne i formacyjne, które uzdolnią członków i wspólnoty do aktywnego słuchania, do rozwiązywania konfliktów, do wspierania uczciwego i otwartego dialogu pomiędzy członkami, a także pomiędzy członkami a innymi ludźmi.

.....
Zatwierdzenie dokumentu: „Charyzmat WŻCh”, który szczegółowo opisuje i wyjaśnia duchowość, wspólnotę i misję naszej Wspólnoty.
.....

WŻCH W JEDNOŚCI Z KOŚCIOŁEM

Zgromadzenie zwraca uwagę na współpracę z Towarzystwem Jezusowym w wielu różnorodnych dziedzinach, zgodnie z lokalnymi realiami oraz osobistymi umiejętnościami na różnorodnych polach, takich jak: edukacja, uchodźcy, troska społeczna, organizacje pozarządowe itd.

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

XIV Zgromadzenie Ogólne
2003, NAIROBI, Kenia

**„POŚLANI PRZEZ
CHRYSTUSA CZŁONKAMI
JEDNEGO CIAŁA”**

WSPÓLNOTA

1. WŻCh wciąż potrzebuje liderów, którzy ułatwią wspólnotom proces rozeznawania, posyłania, wspierania i oceniania (rewizji) naszej osobistej i wspólnotowej misji (**RPWR**). Kompetencje, jakich poszukujemy u ludzi to:
 - umiejętności przywódcze (zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej)
 - dbałość o wzrost duchowy przez zakorzenienie w **ĆD**
 - świadomość własnych ograniczeń i darów, które posiadamy jako istoty ludzkie
 - zdolność i chęci do współpracy zespołowej

2. Aby WŻCh stawała się ciałem apostołskim - Zgromadzenie wzywa, by Światowa Rada Wykonawcza (**ExCo**) podała priorytety apostołskie. Zaleca również rozwijanie struktur wspierających Wspólnotę Światową na wszystkich poziomach. Wsparciem mogą być:
 - spotkania wspólnot lokalnych ukierunkowane na przeżywanie powołania jako członków ciała apostołskiego
 - przygotowanie do aktywnego członkostwa w światowej wspólnotocie apostołskiej zakorzenionej w **ĆD**
 - współpraca dotycząca formacji i apostołstwa z WŻCh z sąsiednimi krajami
 - współodpowiedzialność finansowa jako znak dojrzałego zaangażowania wspólnoty i we wspólnotę
 - stały kontakt wspólnot narodowych z sekretariatem Światowej WŻCh

APOSTOLSTWO

Rozwój WŻCh w kierunku stawiania się ciałem apostołskim - podanie priorytetów i zalecenie rozwijania struktur wspierających wspólnotę światową na wszystkich poziomach:

1. Rozwijanie apostołskich projektów rozeznaczonych przez wspólnotę.
2. Wspólnoty narodowe mają wspierać inicjatywy promujące odpowiedzialność społeczną.

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

FORMACJA

1. Zachęcanie i wspieranie wszystkich członków do uczestnictwa w Ćwiczeniach Duchowych św. Ignacego.
2. Uświadamianie faktu, że styl życia WŻCh jest jednym z przeżywanych na sposób świecki wcielania ĆD w życie.
3. Wykorzystywanie w programach formacyjnych dostępnych materiałów WŻCh (np. „Charyzmat WŻCh”).
4. Poglębianie rozumienia drugiej części „Charyzmatu WŻCh” (Progressio, grudzień 1996).
5. Rozwijanie się WŻCh w stawaniu się ciałem apostołskim – przez programy, zespoły i plany formacyjne oraz wyznaczenie priorytetów wspierających wspólnotę światową na wszystkich poziomach.

WŻCh W JEDNOŚCI Z KOŚCIOŁEM

1. Dla lepszej służby misji Kościoła, narodowe Rady Wykonawcze (RW) mają utrzymywać trwałe związki z hierarchią i ze wspólnotami religijnymi (szczególnie związanymi z duchowością ignacjańską) oraz z Kościołem lokalnym.
2. Współpraca z **Towarzystwem Jezusowym** – regularne kontakty RW z prowincjałem jezuitów i jego zespołem, żeby promować programy formacyjne oraz dzielić się dziełami apostołskimi.

Załącznik. „Współpraca WŻCh – TJ” (ważniejsze aspekty):

- wyrażenie wdzięczności jezuitom za ich obecność i pomoc w odkrywaniu świeckiego sposobu wyrażania duchowości ignacjańskiej w historii i teraźniejszości WŻCh
- pomoc jezuitów w inicjowaniu wspólnot WŻCh w nowych miejscach
- pomoc w rozwoju WŻCh jako ciała apostołskiego. Wzajemna współpraca WŻCh i jezuitów jako dwóch ciał apostołskich w misji Kościoła.
- kontynuowanie partnerstwa w pracy formacyjnej
- wzajemna promocja we własnych publikacjach
- budowanie wzajemnej **instytucjonalnej relacji między WŻCh i TJ** (konsensus dla mianowania asystenta kościelnego, planowanie, wspieranie i ocena wspólnych dzieł apostołskich w różnych obszarach w przyszłości)
- propozycja, dla jezuitów w trakcie formacji, do włączania się w WŻCh (poznanie dokumentów, udział w spotkaniach formacyjnych, działaniach apostołskich, a także w ĆD)
- Potrzeba jasnego określenia roli asystenta kościelnego w WŻCh

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

XV Zgromadzenie Ogólne
2008, FATIMA, Portugalia

**„ŻYĆ GŁĘBIEJ
I DZIAŁAĆ SKUTECZNIEJ
JAKO CIAŁO
APOSTOLSKIE”**

„Wtedy Apostołowie zebrali się
u Jezusa i opowiedzieli Mu
wszystko, co działali
i czego nauczali”
(Mk 6, 30)

WSPÓLNOTA

„Wtedy Apostołowie zebrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co działali i czego nauczali” (Mk 6, 30).

1. **Wezwanie do życia jako świecka wspólnota prorocka** (przemówienie o. Adolfo Nicolás SJ, Światowego Asystenta Kościelnego na Zgromadzeniu).
2. Wzrost znaczenia „rodziny WŻCh” żyjącej razem, jak jedna rodzina, stylem życia WŻCh (ZO 4) – potwierdzenie z Itaici.
3. **Podjęmowanie odpowiedzialności:**
 - WŻCh ma przygotowywać liderów, którzy będą służyć swoim wspólnotom i którzy mogą wspomagać **proces: Różnianie - Posyłanie - Wspieranie - Rewizja (RPWR)**
 - WŻCh ma dbać o podążanie liderów śladami Jezusa Chrystusa
4. **Współodpowiedzialność za sprawy finansowe:**
 - apostołski fundusz dla projektów wspólnoty narodowej
 - finansowy udział członków wspólnoty we wspólnocie narodowej
 - każda wspólnota narodowa ma wziąć większą odpowiedzialność za trudną sytuację finansową Wspólnoty Światowej.

APOSTOLSTWO

1. **Słowa o. Adolfo Nicolás SJ, naszego asystenta światowego, do WŻCh o tym, że otrzymaliśmy od Boga powołanie prorockie i mamy być prorokami patrząc oczami Boga, słuchając Jego uszami, czując Jego sercem i mówiąc Jego słowem, „słowem pełnym współczucia dla tych, którzy cierpią (...) i słowem przemiany i solidarności z tymi, którzy działają na rzecz cierpiących”.**
2. **Wezwanie do życia jako świecka wspólnota prorocka:** (Potwierdzenie przez Zgromadzenie trzech ważnych pragnień, które zostały wyodrębnione po raz pierwszy w Itaici):
 - promowanie życia rodzinnego jako fundament jedności w budowaniu Królestwa Bożego;
 - towarzyszenie młodym ludziom w odczytywaniu sensu życia
 - integrowanie pracy zawodowej i innych aktywności z naszą chrześcijańską wiarą

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

Inne wezwania:

- godność stworzenia
- poszanowanie środowiska naturalnego
- ekumeniczny i wewnątrzreligijny dialog

3. Natura naszego Apostolskiego Ciała i sposoby jego działania:

- dynamika procesu **RPWR** ma funkcjonować na wszystkich poziomach - lokalnym, narodowym i regionalnym - jako sposób budowania Ciała Apostolskiego
- każda wspólnota narodowa powinna:
 - wyznaczyć osobę do kontaktów, aby informować i odpowiadać na międzynarodowe zadania apostolskie
 - aktywnie współpracować z grupami roboczymi przy ONZ w kwestiach międzynarodowych
 - rozważyć wspólne działania jako skuteczny środek sprzyjający solidarności pomiędzy wspólnotami na świecie

4. Różnorodność i wzrost liczby członków. Chociaż członkostwo powinno być zawsze rozeznane jako osobiste powołanie (ZO 10) czujemy się wezwani do:

- **promowania doświadczenia Ćwiczeń Duchowych wśród ludzi świeckich i zapraszania ich do kontynuowania tego doświadczenia w WŻCh**
- propagowania WŻCh jako sposobu życia dla ludzi ze wszystkich stanów (również rodzin), którzy mogą uczestniczyć w misji Kościoła na drodze apostołstwa w świecie
- wyjaśniania ludziom naszego charyzmatu w języku, który jest dla nich bardziej przystępny

FORMACJA

1. Bliższa identyfikacja z Chrystusowym wezwaniem do głoszenia Dobrej Nowiny ubogim (Mt 15, 21-28):

- została ogłoszona „nowa, chrześcijańska era, gdzie wszyscy są postrzegani i traktowani jak bracia i siostry” (o. A. Nicolás, homilia)
- dzielenie się doświadczeniem Ćwiczeń Duchowych z tymi, którzy żyją na marginesie życia społecznego i zaproszenie ich do naszych wspólnot nawet, jeśli konieczne będzie dostosowanie programu formacji i naszego sposobu życia do ich rzeczywistości

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

2. Wierność kierunkom wytyczonym w Nairobi (Jest to nawiązanie do ZO 5 i ZO 8):

- większy nacisk na ĆD, by działać skuteczniej
- akcent na rolę przywództwa wewnątrz i na zewnątrz wspólnoty
- wzrost współpracy z Towarzystwem Jezusowym
- większa uwaga w formacji na dynamikę procesu: **Rozeznanie – Posłanie – Wspieranie – Rewizja (RPWR)** na poziomie światowym - działanie w ramach Kościoła i ONZ

3. Jedność w różnorodności: jest to cechą charyzmatu będącą podstawą twórczego apostołatu. Wspólnota Światowa ma ponownie odkryć **Przymierze jako zaproszenie do osobistej duchowej wędrówki i rozeznanego powołania do życia „w” i „poprzez” Ciało Apostolskie. Zgromadzenie wzywa wszystkich do dokonania rewizji znaczenia i ważności Przymierza WŻCh, zarówno czasowego jak i stałego.**

.....
Po Zgromadzeniu Ogólnym w Fatimie powstał dokument formacyjny (odnowiony Survey): „Proces wzrostu WŻCh. Wskazówki dla formacji” (2009).
.....

WŻCH W JEDNOŚCI Z KOŚCIOŁEM

1. Rozszerzona i dogłębna współpraca z TJ. Przypomnienie i zachęcenie do zapoznania się (zarówno przez członków WŻCh, jak i jezuitów) z następującymi dokumentami:

- „Współpraca WŻCh z Towarzystwem Jezusowym” (Załącznik do Dokumentu Końcowego z Nairobi, 2003)
- Rola Asystenta Kościelnego („Podręcznik Asystenta – profil i odpowiedzialność”, 2007)

2. Współpraca między Towarzystwem Jezusowym, WŻCh i Kościołem:

- promocja sieci wspólnych inicjatyw
- potrzeba pogłębiania wspólnego rozeznawania i działania na różnych poziomach
- promocja formacji kierowników duchowych (szczególnie świeckich) i wspieranie ich we współpracy z Towarzystwem Jezusowym

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

	<p style="text-align: center;"><u>MARYJA</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Zgromadzenie Ogólne odbyło się w Fatimie - miejscu objawień Matki Bożej w 1917 roku.2. Delegaci Zgromadzenia Ogólnego uczestniczyli w nabożeństwach maryjnych w sanktuarium w Fatimie i wielbili Boga w miejscu objawień za wszystko, co nam Bóg uczynił (od Zgromadzenia w Nairobi).3. Promowanie wizji kobiety w społeczeństwie i Kościele w odniesieniu do Maryi, naszej Matki i naszego wzoru.4. Zalecenie końcowe Zgromadzenia Ogólnego: „Niech wszyscy członkowie Światowej Wspólnoty „zachowają te rzeczy w swoich sercach” tak, jak uczyniła to Maryja (por. Łk 2, 51).
<p>XVI Zgromadzenie Ogólne 2013, BEJRUT, Liban</p> <p style="color: red;">„OD NASZYCH KORZENI KU NOWYM OBSZAROM”</p> <p style="color: blue;">„To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie” (Mk 9,7)</p>	<p style="text-align: center;"><u>WSPÓLNOTA</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. O. Adolfo Nicolás SJ przypomniał, że „nasze powołanie do stawania się świecką wspólnotą prorocką pozostaje aktualne”2. Światowa Rada Wykonawcza (ExCo) ma wspomóc właściwy dla WŻCh sposób odczytywania nowych znaków w dzisiejszej rzeczywistości.3. Współcierpienie z tymi wspólnotami, które przeżywają kryzys wewnętrzny.4. Zalecenie, aby ExCo ustanowiła komisje: do spraw młodzieży oraz do rewizji Zasad Ogólnych i Norm Ogólnych.5. W nawiązaniu do Zgromadzenia w Fatimie 2008, zalecenie, aby ExCo w dalszym ciągu wspomagała rozwijanie naszej wspólnotowej świadomości w kwestiach formacji, Przymierza, zarządzania, finansów oraz współpracy z innymi. Zgromadzenie zauważyło także potrzebę głębszego wyjaśnienia tematu członkostwa.6. Przyjęcie nowych członków do Światowej WŻCh - Botswany, Gwatemali i Litwy. <p style="text-align: center;"><u>APOSTOLSTWO</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Przypomnienie, że „podstawą wszystkich rodzajów misji jest fundamentalne zadanie każdego członka WŻCh, by swoje ignacjańskie i świeckie powołanie wypełniać w życiu codziennym”.2. Zachowując prosty styl życia, jesteśmy kontemplatywni w działaniu i obecni: w domu, w rodzinie, w pracy, w strukturach społecznych, w rzeczywistości politycznej i kulturalnej.3. Nowe sposoby podejścia do misji wymagają między nami współpracy, bez której nie ma przyszłości.

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

4. Rozpoznane kierunki działań:

- **Rodzina** - przyjmowanie postawy otwartości, współczucia, szacunku i wrażliwości wobec osób żyjących w różnych sytuacjach rodzinnych, opracowywanie, we współpracy z innymi, programów formacyjnych dla par i rodzin.
- **Globalizacja i ubóstwo** - rozwijanie środków duchowości pomagających trafniej rozumieć i określać wyzwania pojawiające się przed nami, tworzenie sieci apostołskich dla wspólnego podejmowania działań i dzielenia się doświadczeniami.
- **Ekologia** - kształtowanie wrażliwości szanującej stworzenie i wyrażanej przez nasze postawy oraz działania. Tworzenie sieci apostołskich dla dzielenia się doświadczeniami i dobrymi praktykami, takimi jak np. *Amazon Project*.
- **Młodzież** - uwrażliwienie na pracę apostołską z młodzieżą; większe angażowanie młodzieży we wspólnocie.

Zakorzeni w łasce naszego powołania jesteśmy zaproszeni, by w postawie szacunku i otwartości rozpoznawać oraz zagospodarowywać nowe obszary. Mamy przemieniać rzeczywistość, wykorzystując nasze kompetencje zawodowe oraz charakterystyczne dla nas narzędzia ignacjańskie, które trzeba dostosowywać do konkretnych potrzeb. Będziemy również wykorzystywać narzędzia ignacjańskie w elektronicznych mediach społecznościowych.

FORMACJA

1. Zwrócenie uwagi na powołanie do WŻCh, które jest z całą pewnością *świeckim* powołaniem ignacjańskim, wypływającym z sakramentu Chrztu Świętego.
2. O. Generał Adolfo Nicolás, asystent Wspólnoty Światowej zwrócił uwagę na: „**szukanie drogi mądrości** (która) może nam pomóc w odkryciu nowego, prostego języka głębi, pozwalającego podejmować dialog ze współczesnym człowiekiem”. Mamy odkrywać działanie Boga nie tylko w spektakularnych wydarzeniach znanych z historii, ale także tu i teraz. Jest to droga kontemplacji do uzyskania miłości (ĆD 230-237), droga znajdowania Boga we wszystkim. Mamy odkrywać język „głębi, pozwalający podejmować dialog ze współczesnym człowiekiem”.
3. Podkreślono następujące narzędzia pomocne w formacji: **Ćwiczenia duchowe, rachunek sumienia, proces RPWR**, a także umiejętność słuchania, mówienia i działania w prostocie i głębi.

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

	<p style="text-align: center;"><u>WŻCh W JEDNOŚCI Z KOŚCIOŁEM</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Podstawowym aspektem świeckiego Ciała Apostolskiego o duchowości ignacjańskiej (patrz: Zgromadzenie w Nairobi 2003) jest jego wymiar świecki.2. Pozostajemy w komunii ze wszystkimi, którzy dzielą tę duchowość, a szczególnie z naszymi braćmi jezuitami. Jednakże powołanie do WŻCh jest z całą pewnością <i>świeckim</i> powołaniem ignacjańskim, wypływającym z sakramentu Chrztu Świętego. <p style="text-align: center;"><u>MARYJA</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Podkreślenie, że Zgromadzenie odbywa się w „sąsiedztwie Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny z Gór”.2. Zwrócono uwagę na to, że „oczekując na Jej „TAK”, Bóg wybrał Maryję na przedstawicielkę rodzaju ludzkiego, aby współpracowała z Nim w dziele zbawienia. Jest ona „wzorem naszej współpracy w misji Chrystusa” (ZO 9)”.
<p>XVII Zgromadzenie Ogólne 2018, BUENOS AIRES, Argentyna</p> <p style="text-align: center;">WSPÓLNOTA ŻYCIA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO DAREM DLA KOŚCIOŁA I ŚWIATA</p> <p style="text-align: center;">„Ile macie chlebów? (...) Idźcie, zobaczcie!” (Mk 6,38)</p>	<p style="text-align: center;"><u>WSPÓLNOTA</u></p> <p>O. Generał, Arturo Sosa, asystent Wspólnoty Światowej w przesłaniu do Zgromadzenia („Rozelnająca Wspólnota Świeckich w Służbie Pojednania”) zwrócił uwagę, że:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Wspólnota rozeznająca jest darem, który może rozwijać wśród ludzi świeckich zdolność do indywidualnego i wspólnotowego rozeznawania.2. „Magis” jest życiem w ciągłym napięciu pomiędzy jednoczesnym pociąganiem ku Bogu i ku światu. <p><u>Z Dokumentu Końcowego:</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Zwrócenie uwagi na hojność ducha, mimo trudnych realiów.2. Znaczenie pogłębienia doświadczenia bycia wspólnotą poprzez wzajemne dzielenie w małych grupach metodą „rozmowy duchowej”- ESDAC.3. Światowa Rada Wykonawcza ma stopniowo rozszerzać, pogłębiać i rozwijać proces EDSAC, aby mógł zostać wykorzystywany na różnych poziomach naszej wspólnoty światowej.4. Inspiracja, aby każdy członek WŻCh podejmował odpowiedzialność finansową w sposób bardziej aktywny.

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

FORMACJA

O. Arturo Sosa zwrócił uwagę na:

1. Rozwijanie wrażliwości na znaki czasu.
2. Regularną praktykę Ćwiczeń Duchowych - szkoły rozeznawania.
3. Praktykowanie żywego doświadczenia rozeznawania osobistego i wspólnotowego jako źródła mądrości dla wszystkich zaangażowań w świecie, w służbie radości Ewangelii, która jest centrum chrześcijańskiego stylu życia.
4. Praktykowanie i uczenie się modlitwy prośby o pocieszenie, by dzielić się radością Ewangelii z innymi.

Z Dokumentu Końcowego:

1. Zastosowanie metody rozeznawania ESDAC: „rozmowa duchowa” we wspólnocie.
2. Wezwanie do pogłębienia naszej tożsamości poprzez wewnętrzne nawrócenie, które pozwala nam być bardziej wiernymi i troszczącymi się o nasz charyzmat we wszystkich jego wymiarach.

APOSTOLSTWO

O. Arturo Sosa, zwrócił uwagę na następujące sprawy:

1. Rozeznawane działania przedłużają dzieło Jezusa dla zbawienia ludzkiego życia.
2. Konieczna jest praca na rzecz pojednania w rodzinie ludzkiej w trzech wymiarach, które muszą występować łącznie: pojednanie z Bogiem, ze sobą nawzajem oraz pojednanie ludzkości ze światem stworzonym.

Z Dokumentu Końcowego:

1. „W centrum naszej duchowości są dwa wymiary: kontemplacja i działanie „ponieważ (zaznaczył O. Święty Franciszek w pozdrowieniach przysyłanych do Zgromadzenia) możemy wejść w serce Boga tylko przez rany Chrystusa i wiemy, że Chrystus jest poraniony w głodnych, niewykształconych, odrzuconych, starych, chorych, uwięzionych, we wszystkich bezbronnych ludzkich istotach”.
2. Doświadczenie realiów życia miejscowej ludności poprzez spotkania i dzielenie z miejscowymi członkami kościoła parafialnego.
3. Wezwanie, aby pokornie dzielić się z innymi darem duchowości ignacjańskiej, którego sami doświadczyliśmy poprzez nasze świeckie powołanie. Rozpoznaliśmy rozeznawanie i metody oraz

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

	<p>narzędzia ignacjańskie jako cenne dary, których nie możemy zatrzymać dla siebie.</p> <p>4. Wezwanie, aby iść naprzód, aby służyć najbardziej potrzebującym i siał ziarna miłosierdzia, radości i nadziei w świecie, aby bardziej naśladować Jezusa i pracować z Nim w budowaniu Królestwa.</p> <p style="text-align: center;"><u>WŻCh W JEDNOŚCI Z KOŚCIOŁEM</u></p> <p>O. Arturo Sosa zaznaczył, że:</p> <ol style="list-style-type: none">1. WŻCh ma zadanie podzielenia się i rozpowszechniania doświadczenia osobistego i wspólnotowego rozeznawania duchowego w Kościele oraz w świecie.2. Wspólna odpowiedzialność jezuitów i WŻCh w misji głoszenia Dobrej Nowiny dokonuje się poprzez duchowość ignacjańską oraz życie charyzmatem.3. Konieczne jest poszukiwanie nowych sposobów głębszej współpracy pomiędzy WŻCh i Towarzystwem Jezusowym w poszanowaniu wzajemnej autonomii. <p style="text-align: center;"><u>MARYJA</u></p> <p>O. Arturo Sosa powierzył WŻCh Matce Bożej: „Niech Matka Dobrej Drogi, szczególnie bliska Ignacemu Loyoli, wciąż towarzyszy nam w naszej wędrówce i pomaga nam zwracać się do Jezusa, Jej Syna, spotykać Go i w Nim pokładać naszą Nadzieję oraz dawać nasze życie tak, aby inni mieli je w obfitości”.</p>
<p>XVIII Zgromadzenie Ogólne 2023, AMIENS, Francja</p> <p>„ROZPOZNAWANIE DRÓG NADZIEI JAKO JEDNA WSPÓLNOTA”</p> <p>„Będziecie moimi świadkami... aż po krańce ziemi” (Dz 1,8)</p>	<p>„Panie, pomóż nam iść naprzód; wskaż nam drogę”</p> <p style="text-align: center;"><u>WSPÓLNOTA</u></p> <ol style="list-style-type: none">1. Powołanie do bycia ludźmi nadziei w świecie, który szybko się zmienia i musi się zmagać z różnymi kryzysami (niesprawiedliwością, wojnami, pandemią, kryzysem klimatycznym i in.).2. Potwierdzenie powołania jako jedna świecka, ignacjańska wspólnota apostołska.3. Chrystus jest naszą Kotwicą Nadziei – mamy trzymać się Go w naszym indywidualnym i wspólnotowym życiu.4. „Misja pojedynczych osób, wspólnot lokalnych i krajowych stanowi część misji naszej wspólnoty jako całości (...). Mamy działać na rzecz misji, opierając się na Ćwiczeniach Duchowych i procesie RPWR (...), a czyniąc to, będziemy skuteczniejszymi świadkami działania Boga w świecie” (Dokument końcowy).

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

5. Warto korzystać z dostępnych materiałów i dzielić się nimi. W dobie nowoczesnych rozwiązań technicznych warto starać się o budowanie sieci i tworzenie platform, które będą wspomagały współpracę na poziomie lokalnym, krajowym i międzynarodowym.
6. Światowa Rada Wykonawcza ma powołać międzynarodową komisję do współpracy ze Wspólnotą Światową nad kompleksową rewizją Zasad Ogólnych i Norm Ogólnych.

APOSTOLSTWO

1. Mamy kontemlować Trójcę Świętą, która ze współczuciem patrzy na Ziemię i z Jej miłości czerpać nadzieję oraz dzielić się nią ze światem.
2. Zgromadzenie zostało zaproszone przez asystenta światowego (o. Arturo Sosa SJ) do rozeznawania, które jest naszym cennym narzędziem w działaniach apostołskich.
3. Powinniśmy odważnie mierzyć się z napięciem między służbą Chrystusowi a zaangażowaniem w wymiarze materialnym.
4. Zgromadzenie potwierdziło i zarekomendowało pogłębianie apostołstwa w dotychczasowych obszarach: rodziny, globalizacji i ubóstwa oraz młodzieży. Ekologię integralną uznano za obszar, który przenika pozostałe. Dodano też formalnie piąty obszar, w którym na całym świecie podejmowanych jest bardzo wiele inicjatyw: duchowość. Podkreślono również ważność działania w obrębie Kościoła, a wraz z nim, działania na rzecz osób, które pozostają na obrzeżach.

FORMACJA

1. Powinniśmy poszukiwać różnych sposobów odbywania i dawania Ćwiczeń Duchowych, aby wspierać wiarę ludzi w naszych czasach.
2. Światowe spotkanie formacyjne w Manresie (2022) pozwoliło przejrzeć programy formacyjne. Jak napisano w „Dokumentie końcowym”: „Istnieje potrzeba formacji, która pomoże nam żyć trzema filarami naszej tożsamości w sposób głęboki, zintegrowany i zrównoważony, szczególnie biorąc pod uwagę napięcia życia apostołskiego i przeżywając je w sposób twórczy. Zgromadzenie podkreśliło potrzebę opracowania narzędzi, które pomogą nam żyć razem: oznacza to budowanie naszych umiejętności rozwiązywania konfliktów i znajdowanie sposobów godzenia różnic w naszej wspólnoty”.

MARYJA

1. Zwrócono uwagę na to, że „Tak” Maryi było niezbędne do Wcielenia
2. O. Arturo Sosa SJ powiedział, że: „Maryja – młoda kobieta pełna prostoty i nadziei – dodaje nam odwagi, abyśmy także i my mogli odpowiedzieć „tak” na Boże wezwanie skierowane do nas jako wspólnoty światowej”.

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

NAJWAŻNIEJSZE DOKUMENTY ŚWIATOWEJ WŻCh

NAZWA DOKUMENTU	DATA PRZYJĘCIA
<p align="center">„Zasady Ogólne” Światowej Federacji WŻCh</p>	<p>Rzym, 1967, Zgromadzenie Ogólne (Światowe) - uzupełnienie o postanowienia Soboru Watykańskiego II i przyjęcie na okres próbny</p>
	<p>Rzym, 25 marca 1968, zatwierdzenie przez papieża Pawła VI w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego</p>
	<p>Rzym, 31 maja 1971, ostateczne zatwierdzenie na 3 lata przez Stolicę Apostolską (w celu poddania doświadczeniu „ad experimentum”)</p>
<p>Dokument „Program procesu formacji we Wspólnotach Życia Chrześcijańskiego” (Survey) „Różne funkcje w WŻCh”- dodatek do Survey</p>	<p>Rzym 1981, spisanie materiału roboczego</p>
	<p>Providence (USA) 1982, zatwierdzenie przez Zgromadzenie Ogólne</p>
	<p>Rzym 1986, opublikowanie przez Światową WŻCh</p>
<p>„Zasady Ogólne” i „Normy Ogólne” Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego</p>	<p>Guadalajara (Meksyk) 1990, uchwalenie przez Zgromadzenie Ogólne</p>
<p>„Zasady Ogólne” Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego</p>	<p>Rzym, 3 grudnia 1990, w święto św. Franciszka Ksawerego, zatwierdzenie przez Stolicę Apostolską dekretem Papieskiej Rady ds. Świeckich.</p>
<p align="center">„Charyzmat WŻCh”</p>	<p>Itaici (Brazylia) 1998, zatwierdzenie przez Zgromadzenie Ogólne</p>
	<p>Rzym 2001, wersja poprawiona</p>
<p>Załącznik: „Współpraca WŻCh - Towarzystwo Jezusowe”</p>	<p>Nairobi (Kenia) 2003, uchwalenie przez Zgromadzenie Ogólne załącznika do Dokumentu końcowego</p>
<p>„Podręcznik Asystenta – profil i odpowiedzialność”</p>	<p>Rzym 2007, Światowa WŻCh</p>
<p>„Proces wzrostu WŻCh. Wskazówki dla formacji”</p>	<p>Rzym 2009 Światowa WŻCh (po Zgromadzeniu WŻCh w Fatimie), Warszawa 2012</p>

ZGROMADZENIA OGÓLNE (ŚWIATOWE) WŻCh: 1967 - 2023
(najważniejsze treści z dokumentów końcowych)

PORÓWNANIE TREŚCI ZASAD OGÓLNYCH: 1971 RZYM i 1990 GUADALAJARA

Nowe **Zasady Ogólne** podzielone są na części, co daje większą przejrzystość. Dodane są punkty dotyczące **życia i organizacji wspólnoty**. Nastąpiła zmiana znaczenia istoty naszego stowarzyszenia światowego: poprzednio używane było słowo „**ruch**” (Światowa Federacja Wspólnot WŻCh), teraz jest akcentowana „**wspólnota**” (jedna wspólnota Światowa WŻCh, ZO nr 2)

Na początku nowych ZO, jest odwołanie się wprost do Św. Ignacego (**kontemplacji o Wcieleniu**). W tym kontekście jest, mocniejsze niż przedtem, pokazanie celu Zasad Ogólnych i naszej wspólnoty – by czynić wybory Jezusa swoimi wyborami i kontynuować Jego dzieło na ziemi. Dodane jest **odwołanie się do naszej historii** – pochodzenia **WŻCh od świętego Ignacego** poprzez Sodalije Mariańskie - do obecnego czasu, oraz podkreślenie, że centrum wspólnot jest w Rzymie.

W WŻCh jest akcentowane osobiste powołanie w Kościele i nasza misja, która, jak poprzednio, rozciąga się na Kościół i świat. Ale **dodane jest, że jednoczy nas wspólne Przymierze, ten sam sposób życia i szczególna miłość do Maryi, jako naszej Matki**. Nasza odpowiedzialność za budowanie więzi rozciąga się również na ludzi dobrej woli, a do obszarów apostołstwa **dodana jest ewangelizacja kultury i duch ekumenizmu**.

Jako źródła naszej duchowości (w ZO z 1971 roku) **Ćwiczenia Duchowe**, wymienione były jako „szczególne źródło i narzędzie kształtowania naszej duchowości”, a w obecnym zapisie jest dodane, że jest to **narzędzie „charakterystyczne”**. Odnośnie do środków, które pomagają szukać i znajdować Boga we wszystkim, oprócz podkreślonych w 1971 roku jako szczególne, czyli „**modlitwa osobista i indywidualne kierownictwo duchowe**”, dodane są: **rozeznanie indywidualne (w tym rachunek sumienia) oraz modlitwa wspólna i rozeznanie we wspólnocie**.

Stanowiąc jedną Wspólnotę Światową jesteśmy odpowiedzialni nie tylko za wspólnotę podstawową (ZO nr 7), ale za całą Wspólnotę Światową, co było również w ZO z 1971 roku. Ale nowością, w ZO z 1990 roku, **jest zwrócenie uwagi na to, że osobiste włączenie się we Wspólnotę Światową jest darem z nas samych poprzez uczestnictwo we wspólnocie podstawowej**.

Uwaga. Zasady Ogólne są dla nas tak samo ważne, jak dla jezuitów Konstytucje

Opracowanie (2016), korekta merytoryczna i techniczna (2023):

Krystyna Seremak, Małgorzata Sosińska

Uzupełnienie: ZO w Amiens 2023: Marcin Telicki